

Педагогічні умови розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутніх учителів хореографії.

Інтенсивність змін і перетворень у системі освіти ставить перед педагогічною наукою низку завдань щодо формування особистості з почуттям власної гідності і розвиненим почуттям самосвідомості, яка вміє долати стереотипність мислення, та здатною творчо здійснювати професійну діяльність в ринкових відносинах. У світлі нових завдань зростає роль вищих навчальних закладів, які готують майбутніх учителів хореографії. Від того, як будуть підготовлені випускники вузів до виконання своїх професійно-педагогічних обов'язків в роботі з дітьми, якими творчими та педагогічними теоріями і методами вони оволодіють в процесі навчання, буде залежати не тільки ефективність і якість навчального процесу уроків хореографії в загальноосвітніх закладах, а й подальша творчо – педагогічна діяльність майбутніх педагогів. Тому розвиток індивідуальних творчих здібностей особистості у всьому багатстві і різноманітті є першочерговим завданням в системі освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури свідчить про постійний інтерес науковців до проблеми розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутнього учителя. Вченими, зокрема, досліджено: психолого-педагогічні проблеми становлення майбутніх учителів (А. Богуш, Е. Карпова, Н. Кузьміна, З. Курлянд, А. Линенко, В. Моляко, В. Семиченко, В. Сластьоніна, Р. Хмелюк, та ін.); дослідження творчий процес (В. Андреев, Т. Громов, В. Моляко, В. Николко та ін.), проблему вікової періодизації творчих здібностей особистості (Б. Березовській, Р. Іванова, І. Загурська, Л. Терлецька, С. Рубан та ін.); підготовку майбутніх учителів у галузі хореографічної освіти (Л. Андрощук, М. Тихонов, О. Таранцева та ін.).

Проте, слід зазначити, що проблема розвитку індивідуальних творчих здібностей в контексті підготовки майбутніх учителів хореографії досліджена недостатньо.

Мета статті – визначити умови розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутніх учителів хореографії в процесі творчої діяльності.

У педагогічній науці проблема розвитку індивідуальних творчих здібностей особистості є однією з центральних, оскільки еволюція та розвиток суспільства – це шлях постійної творчості, додання стереотипів і вироблення нових, нестандартних оригінальних думок. При цьому головним завданням, що стоїть перед педагогічною наукою, залишається виховання особистості здатної не лише відхилятися від традиційних схем мислення й генерувати незвичайні ідеї, а й акумулювати та творчо переосмислювати набутий досвід.

Аналіз проблеми розвитку індивідуальних творчих здібностей багато в чому буде визначатися тим змістом, який ми вкладатимемо в це поняття. Привертає увагу багатогранність творчості; різні її сторони відбиваються в поняттях творчий потенціал, творчі здібності, творчі можливості, творче мислення, творча активність, творча діяльність, творча особистість.

У загальноприйнятому розумінні творчість це – продуктивна людська діяльність, здатна породжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення. А індивідуальні творчі здібності – це індивідуальні особливості якості людини, які визначають успішність виконання ним творчої діяльності різного роду [3]. Основними складовими індивідуальних творчих здібностей є швидкість і гнучкість думки, оригінальність, допитливість, точність і сміливість. Швидкість думки виявляється в кількості ідей, що виникають в одиницю часу. Гнучкість думки – це здатність швидко і без внутрішніх зусиль переключатися з однієї ідеї на іншу, бачити, що інформацію, отриману в одному контексті, можна використати в іншому. Оригінальність – здатність до генерації ідей, що відрізняються від загальноприйнятих, парадоксальних, несподіваних рішень. Допитливість виявляється в здатності дивуватися, зацікавленості і відкритого ставлення і до усього нового. Точність – здатність удосконалювати й надавати закінчений вигляд власній творчій праці. Сміливість характеризується здатністю приймати рішення в ситуації невизначеності, не лякатися власних висновків і доводити їх до кінця, ризикуючи особистим успіхом та репутацією.

Згідно з концепцією американського психолога Р. Стернберга, для творчості необхідна наявність шести специфічних взаємопов'язаних джерел: інтелектуальні здібності, знання, відповідні стилі мислення, особисті характеристики, мотивація та відповідні умови [1]. Створення умов сприяючих розвитку індивідуальних творчих здібностей студентів є одним з найважливіших чинників формування даних здібностей. Такими умовами є:

- Організація суб'єкт-суб'єктних взаємин педагога і студента. Адже співтворчість педагога і студента є предметним процесом спільного пошуку істини. Суб'єкт-суб'єктивні (рівноправні, партнерські) відносини педагога і студента стимулюють активність останнього і ведуть до саморозвитку. Саморозвиток особистості залежить від ступеня індивідуалізації і творчої спрямованості педагогічного процесу – основи індивідуально-творчого підходу, що припускає безпосередню мотивацію навчальної та інших видів діяльності.
- Створення творчої атмосфери. Для створення творчого клімату необхідно заохочувати незалежність і самостійність студентів, що сприяє формуванню розкріпаченого польоту думки. Творчий клімат створюється не тільки вихованням допитливості, смаком до нестандартних рішень, здатності мислити нетравіально, але і необхідністю виховувати готовність до сприйняття усього нового та незвичайного.
- Забезпечення творчої активності і самостійності студентів в процесі творчої діяльності. Творча активність характеризується інтересом і прагненням не тільки проникнути глибше в сутність явищ та їх взаємозв'язки, але й знайти способи застосування знань і умінь у нових ситуаціях.
- Формування індивідуального стилю діяльності та самовираження. Індивідуальний стиль характеризується різноманітністю індивідуальних особливостей. Індивідуальний стиль діяльності і самовираження створює

цілісну єдність особистості і забезпечує розвиток її індивідуальних творчих здібностей.

- Організація ситуацій успіху. Створення педагогом ситуацій успіху дозволяє активізувати мотивацію досягнення позитивного результату, а також підвищити рівень позитивних емоцій.

Отже, найважливішими чинниками розвитку індивідуальних творчих здібностей майбутніх учителів хореографії є сильний дієвий інтерес особистості до хореографічної діяльності, та створення сприятливих умов для розвитку цих здібностей до яких слід віднести: індивідуально-творчий підхід до особистості; створення творчої атмосфери та забезпечення творчої активності і самостійності студентів в процесі творчої діяльності; формування індивідуального стилю діяльності та самовираження, а також створення педагогом ситуацій успіху.

Творча діяльність є найвищим проявом людської діяльності як такої, а гарантом її забезпечення виступають індивідуальні творчі здібності без розвитку яких неможлива майбутня викладацька діяльність учителів хореографії.

Список використаних джерел:

1. Годфруа Ж. Психология, изд. в 2 т., том 1. - М.Мир, 1992. стр. 435-442.
2. Здібності, творчість, обдарованість: теорія, методика, результати досліджень /
3. Психологический словарь/ под ред. В.В. Давыдова, А.В. Запорожца, Б.Ф. Ломова и др. М.: Педагогика, 1983.
4. Сисоєва С. О. Основи педагогічної творчості: Підручник. – К.: Міленіум, 2006. – 344 с.